

ROZSUĐOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 24. novembra 2011 *

Vo veci C-283/10,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko) zo 14. mája 2010 a doručený Súdnemu dvoru 7. júna 2010, ktorý súvisí s konaním:

Circul Globus București (Circ & Variete Globus București)

proti

Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România – Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR – ADA)

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory K. Lenaerts, sudcovia J. Malenovský (spravodajca), R. Silva de Lapuerta, E. Juhász a D. Šváby,

generálna advokátka: V. Trstenjak,
tajomník: A. Calot Escobar,

* Jazyk konania: rumunčina.

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România – Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR – ADA), v zastúpení: A. Roată-Palade, avocat,
- rumunská vláda, v zastúpení: A. Popescu, splnomocnený zástupca, ako aj A. Wellman a A. Borobeică, poradcovia,
- španielska vláda, v zastúpení: N. Díaz Abad, splnomocnená zástupkyňa,
- Európska komisia, v zastúpení: J. Samnadda a I. V. Rogalski, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- ¹ Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 ods. 1 smernice 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230).

- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România – Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR – ADA) (ďalej len „UCMR – ADA“) a Circul Globus București, v súčasnosti Circ & Variete Globus București (ďalej len „cirkus Globus“) v súvislosti s údajným porušením práv duševného vlastníctva, ktoré spravuje UCMR – ADA, týmto cirkusom.

Právny rámec

Medzinárodné právo

- 3 Podľa článku 11 Bernského dohovoru o ochrane literárnych a umeleckých diel (revizovaného v Paríži 24. júla 1971) v znení zmien a doplnení z 28. septembra 1979 (ďalej len „Bernský dohovor“):

„1. Autori dramatických, hudobno-dramatických a hudobných diel majú výlučné právo udeľovať súhlas:

- i) na verejné predvádzanie a predvedenie svojich diel, nech už sa také verejné predvádzanie a predvedenie uskutočňuje akýmikoľvek prostriedkami alebo spôsobmi;
- ii) na verejný prenos predvádzania a predvedenia svojich diel, a to akýmikoľvek prostriedkami.

2. Autori dramatických alebo hudobno-dramatických diel majú po celý čas trvania svojich práv k pôvodným dielam tie isté práva, ak ide o preklady ich diel.“

Právo Únie

4 Podľa odôvodnení č. 2 a 5 smernice 2001/29:

„(2) Európska Rada na svojom zasadnutí na Korfu 24. a 25. júna 1994 zdôraznila potrebu vytvoriť všeobecný právny rámec na úrovni spoločenstva, aby bolo možné podporovať rozvoj informačnej spoločnosti v Európe. To si, *inter alia*, vyžaduje existenciu vnútorného trhu pre nové produkty a služby. Relevantné právne predpisy spoločenstva sú už prijaté alebo ich prijatie už značne pokročilo. Autorské práva a s nimi súvisiace práva zohrávajú v tomto kontexte veľmi dôležitú úlohu, keďže chránia a stimulujú rozvoj a marketing nových produktov a služieb, a vytvorenie a využívanie ich tvorivého obsahu.

...

(5) Technologický rozvoj znásobil a rozlíšil vektory tvorby, výroby a využívania. Hoci nie sú potrebné žiadne nové koncepcie ochrany duševného vlastníctva, súčasné právne predpisy o autorských právach a s nimi súvisiacich právach je potrebné upraviť a doplniť tak, aby primerane zodpovedali súčasnej hospodárskej realite, ako sú napríklad nové formy využívania.“

5 Odôvodnenie č. 18 smernice 2001/29 stanovuje:

„Táto smernica platí bez toho, aby boli dotknuté tie ustanovenia v členských štátoch, ktoré sa týkajú spravovania práv, ako sú rozšírené licencie ochranných spoločností“.

6 Podľa odôvodnení č. 23 a 24 tejto smernice:

„(23) Táto smernica ďalej harmonizuje práva autorov na verejný prenos. Pod týmto právom sa v širokom zmysle slova chápe každý verejný prenos pre verejnosť, ktorá nie je prítomná na mieste, kde tento prenos vzniká. Toto právo zahŕňa všetky transmisie a retransmisie diel smerom k verejnosti drôtovými alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane vysielania. Toto právo nezahŕňa žiadne iné činnosti.

(24) Po právom sprístupňovať verejnosti predmetov ochrany uvedené v článku 3 ods. 2 sa chápu všetky činnosti, pri ktorých sa predmetov ochrany sprístupňuje verejnosti, ktorá nie je prítomná na mieste, kde činnosť sprístupnenia vzniká a netýka sa žiadnych iných činností.“

7 Článok 3 ods. 1 tejto smernice stanovuje:

„Členské štáty poskytnú autorom výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať akýkoľvek verejný prenos ich diel, či po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane sprístupňovania ich diel verejnosti takým spôsobom, aby verejnosť k nim mala prístup z miesta a v čase, ktoré si sama zvolí.“

Vnútroštátne právo

- 8 Článok 15 ods. 1 zákona č. 8/1996 o autorskom práve a s ním súvisiacich právach (legea nr 8/1996 privind drepturile de autor și drepturile conexe) v znení zákona č. 285/2004 (ďalej len „autorský zákon“) stanovuje:

„Za verejný prenos sa považuje akýkoľvek prenos diela priamo alebo prostredníctvom akýchkoľvek technických prostriedkov uskutočnený na verejne prístupnom mieste alebo na akomkoľvek mieste, na ktorom je zhromaždený určitý počet osôb, ktoré nie sú rodinnými príslušníkmi alebo netvorí okruh známych, vrátane divadelného vystúpenia, prednesu alebo akýmkoľvek iným spôsobom uskutočneného verejného predvedenia a predstavenia diela, verejnej výstavy výtvarných diel, diel úžitkového umenia, fotografických a architektonických diel, verejného premietania kinematografických diel a iných zvukovo-obrazových diel vrátane diel digitálneho umenia, predvádzania na verejnom mieste pomocou zvukových alebo zvukovo-obrazových nahrávok, ako aj predvádzania diel na verejnom mieste pomocou akýchkoľvek prostriedkov rozhlasového a televízneho vysielania. Za verejný prenos sa považuje aj akýkoľvek prenos diela jeho sprístupnením verejnosti po drôte alebo bezdrôtovo, či pomocou internetu, alebo iných informačných sietí tak, že verejnosť môže mať k nim prístup z miesta a v čase, ktoré si sama zvolí. ...“

- 9 Článok 123 ods. 1 autorského zákona stanovuje:

„Nositelia autorských práv a s nimi súvisiacich práv môžu vykonávať správu práv, ktoré im vyplývajú z tohto zákona, sami, alebo prostredníctvom kolektívnej správy práv na základe mandátnej zmluvy za podmienok stanovených v tomto zákone.“

10 Článok 123a ods. 1 písm. e) a článok 123a ods. 2 autorského zákona stanovuje:

„1. Povinne kolektívne spravovanými sú tieto práva:

...

- e) právo na verejný prenos hudobných diel s výnimkou verejného premietania kinematografických diel;

...

2. Organizácie kolektívnej správy zastupujú v prípade práv uvedených v ods. 1 aj tých nositeľov práv, ktorí im neudelili poverenie.

...“

11 Podľa článku 130 ods. 1 autorského zákona je povinnosťou organizácií kolektívnej správy práv:

- „a) poskytnúť pred každým použitím chráneného repertoáru používateľom, ktorí o príslušné povolenie požiadajú, povolenie formou písomného uzavretia odplatnej nevýlučnej licenčnej zmluvy na také použitie;

- b) pripraviť metodiku pre oblasti svojej pôsobnosti, ktoré budú zahŕňať príslušné majetkové práva, ktoré musia byť dohodnuté s používateľmi s cieľom úhrady uvedených práv v prípade diel, pri ktorých je z dôvodu ich spôsobu využívania nemožné získať individuálne povolenie od nositeľov týchto práv;

...

- e) vyberať v súlade s týmto zákonom od používateľov odmeny a rozdeľovať ich nositeľom práv;

...

- h) požadovať od používateľov alebo od ich zástupcov poskytnúť informácie a predložiť dokumenty potrebné na výpočet odmien, ktoré majú byť vybraté, ako aj informácie týkajúce sa použitých diel s uvedením nositeľov práv k týmto dielam na účely rozdelenia daných odmien;...

¹² Článok 131a ods. 1 písm. e) a článok 131a ods. 4 tohto zákona stanovuje:

„1. Metodiky sa dohodnú organizáciami kolektívnej správy práv a zástupcami podľa článku 131 ods. 2 písm. b) na základe týchto hlavných kritérií:

...

- e) podiel prípadov použitia, v ktorých používateľ splnil svoje povinnosti zaplatiť odmenu prostredníctvom priamych zmlúv s nositeľmi práv;

...

4. V prípade, že kolektívna správa je podľa ustanovení článku 123a povinná, pri rokovaniach o metodike sa nezohľadnia kritériá uvedené v odseku 1 písm. c) a e), pričom repertoáre sa považujú za rozšírené repertoáre.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 13 UCMR – ADA je organizáciou kolektívnej správy autorských práv pre oblasť hudby.
- 14 Cirkus Globus ako organizátor cirkusových a kabaretných vystúpení v období od mája 2004 do septembra 2007 verejne šíril na komerčné účely hudobné diela bez toho, aby mu UCMR – ADA udelila „nevýhradnú“ licenciu, a bez toho, aby jej zaplatil príslušné odmeny zodpovedajúce autorským majetkovým právam.
- 15 Keďže sa UCMR – ADA domnievala, že cirkus Globus porušil jej práva, podala táto organizácia žalobu na Tribunalul București (prvostupňový súd v Bukurešti). Na podporu svojej žaloby uviedla, že v súlade s ustanoveniami autorského zákona výkon práva na verejný prenos podlieha povinnej kolektívnej správe práv.

- 16 Cirkus Globus vo vyjadrení k žalobe uviedol, že so skladateľmi hudobných diel, ktoré použil v rámci ním organizovaných vystúpení, uzavrel zmluvy o prevode autorských majetkových práv a že za toto použitie zaplatil autorom primerané odmeny. Keďže sa nositelia práv rozhodli vykonávať správu svojich práv sami v súlade s článkom 123 ods. 1 autorského zákona, nie je právne dôvodné, aby odmeny žiadala organizácia kolektívnej správy práv.
- 17 Štvrtý občianskoprávny senát Tribunalul București čiastočne vyhovel žalobe, ktorá mu bola predložená, a zaviazal cirkus Globus zaplatiť odmeny za prenos na komerčné účely hudobných diel v období od mája 2004 do septembra 2007, ako aj zodpovedajúce úroky z omeškania. Odvolanie, ktoré podal cirkus Globus, zamietol Curtea de Apel București (Odvolací súd v Bukurešti).
- 18 Oba tieto sudy dospeli k právnomu názoru, že článok 123a ods. 1 písm. e) autorského zákona výslovne stanovuje, že výkon práva na verejný prenos podlieha povinnej kolektívnej správe práv. Cirkus Globus bol za jednotlivé predstavenia organizované v rokoch 2004 až 2007 povinný zaplatiť UCMR – ADA odmenu vypočítanú podľa metodiky stanovenej dohodou organizácie kolektívnej správy práv, a to bez ohľadu na zmluvy uzavreté medzi daným cirkusom a skladateľmi.
- 19 Cirkus Globus vzápätí podal kasačný opravný prostriedok proti rozhodnutiu Curtea de Apel București na Înalta Curte de Casație și Justiție (Najvyšší kasačný súd), v ktorom predovšetkým tvrdil, že smernica 2001/29 nebola správne prebratá do vnútroštátneho práva. Uviedol, že hoci právo na verejný prenos je v odôvodneniach smernice č. 23 a 24 jasne definované v širokom zmysle slova, ktorým sa chápe každý verejný prenos pre verejnosť, ktorá nie je prítomná na mieste, kde tento prenos vzniká, článok 123a autorského zákona nebol zmenený a naďalej ustanovuje povinnú

kolektívnu správu práva na verejný prenos hudobných diel, pričom nijako nerozlišuje medzi priamym a nepriamym prenosom diela.

- 20 Tak sa stanovuje dodatočné obmedzenie výkonu práva na verejný prenos k obmedzeniam stanoveným smernicou 2001/29. Medzi autorov hudobných diel a organizátorov vystúpení sa totiž povinne stavia organizácia kolektívnej správy práv, čo zatažuje autorov platením provízie stanovenej touto organizáciou a používateľov povinnosťou platiť dvakrát, pretože hoci nadobudli autorské majetkové práva, musia za ne zaplatiť ešte raz prostredníctvom organizácie kolektívnej správy práv.
- 21 Na tieto tvrdenia UCMR – ADA odpovedala, že medzi vnútroštátnym právom a smernicou nie je rozpor, pretože do pôsobnosti tejto smernice spadajú len verejné prenosy hudobných diel, ktoré sa týkajú konkrétne informačnej spoločnosti. Pokiaľ ide o práva priameho prenosu diel pre verejnosť, ktoré sú predmetom tohto konania, odôvodnenie č. 18 smernice ponecháva členským štátom možnosť náležite si tieto práva upraviť a rumunský zákonodarca sa rozhodol pre povinnú kolektívnu správu.
- 22 Vnútroštátny súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že používateľ je aj v prípade, že autor hudobných diel nie je členom organizácie kolektívnej správy práv, povinný získať nevýhradnú licenciu a zaplatiť organizácii kolektívnej správy práv odmenu, a to na základe článku 123a ods. 2 autorského zákona, podľa ktorého organizácie kolektívnej správy práv zastupujú v prípade kategórií práv uvedených v odseku 1 tohto článku aj nositeľov práv, ktorí im neudelili poverenie.

- 23 Zákon navyše neobsahuje nijaké ustanovenie, ktoré by týmto nositeľom práv umožňovalo vylúčiť uplatňovanie zmluvy o kolektívnej správe na ich diela, čo je podmienka, ktorá je napríklad v prípade práva na satelitné vysielanie pre verejnosť výslovne stanovená v článku 3 ods. 2 smernice 93/83/EHS z 27. septembra 1993 o koordinácii určitých pravidiel týkajúcich sa autorského práva a príbuzných práv pri satelitnom vysielaní a káblovej retransmisii (Ú. v. ES L 248, s. 15; Mim. vyd. 17/001, s. 134).
- 24 Vnútroštátny súd na základe toho dospel k záveru, že sa zdá, že táto právna úprava predstavuje neprimerané obmedzenie zmluvnej slobody, ktoré nezodpovedá cieľu sledovanému povinnou kolektívnou správou práva na verejný prenos hudobných diel zloženému z dvoch častí, a to jednak umožniť používanie diel a jednak vyplatenie odmeny autorom.
- 25 V uvedenej súvislosti sa vnútroštátny súd najmä pýta, či taká povinná kolektívna správa práva na verejný prenos hudobných diel zodpovedá nielen cieľu, ktorým je ochrana autorských práv, ale aj cieľu sledovanému smernicou 2001/29, ktorým je zachovať primeranú rovnováhu medzi právami autorov a právami používateľov diel.
- 26 Za týchto okolností Înalta Curte de Casație și Justiție rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 3 ods. 1 smernice... 2001/29... vykladať v tom zmysle, že pod pojmom ‚verejný prenos sa rozumie:

- a) výlučne verejný prenos pre verejnosť, ktorá nie je prítomná na mieste, kde tento prenos vzniká, alebo

- b) aj akýkoľvek priamy verejný prenos diela jeho priamym verejným predvedením alebo predstavením uskutočneným akýmkoľvek spôsobom na verejne prístupnom mieste?
2. Ak odpoveď na prvú otázku zodpovedá možnosti a), znamená to, že priamy prenos diela verejnosti uvedený v možnosti b) nespadá do pôsobnosti tejto smernice, alebo že nie je verejným prenosom diela, ale verejným predstavením alebo predvedením diela v zmysle článku 11 ods. 1 písm. i) Bernského dohovoru...?
3. Ak odpoveď na prvú otázku zodpovedá možnosti b), umožňuje článok 3 ods. 1 smernice [2001/29] členským štátom upraviť zákonom povinnosť kolektívnej správy práva na verejný prenos hudobných diel bez ohľadu na spôsob, akým sa tento prenos uskutočňuje, a bez toho, aby autori, hoci môžu spravovať výkon tohto práva sami a takto ho aj spravujú, mohli vylúčiť svoje diela z kolektívnej správy?“

O právomoci Súdneho dvora

- ²⁷ Ako vyplýva z rozhodnutia vnútroštátneho súdu, spor vo veci samej sa týka skutkových okolností, ku ktorým došlo v období od mája 2004 do septembra 2007, pričom Rumunsko pristúpilo k Európskej únii až 1. januára 2007.

- ²⁸ V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor má právomoc na výklad ustanovení práva Únie, len pokiaľ ide o ich uplatňovanie v novom členskom štáte odo dňa pristúpenia tohto štátu k Európskej únii (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. januára 2006, *Ynos*, C-302/04, Zb. s. I-371, bod 36, ako aj zo 14. júna 2007, *Telefónica O2 Czech Republic*, C-64/06, Zb. s. I-4887, bod 23).
- ²⁹ Keďže skutkové okolnosti vo veci samej sa čiastočne týkajú obdobia po pristúpení Rumunska k Európskej únii, Súdny dvor má právomoc odpovedať na položené otázky (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. apríla 2010, *CIBA*, C-96/08, Zb. s. I-2911, bod 15).

O prejudiciálnych otázkach

O prvej a druhej otázke

- ³⁰ Svojou prvou a druhou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa smernica 2001/29, a presnejšie jej článok 3 ods. 1, má vykladať v tom zmysle, že sa týka výlučne verejného prenosu pre verejnosť, ktorá nie je prítomná na mieste, kde tento prenos vzniká, alebo aj akéhokoľvek priameho prenosu diela jeho priamym verejným predvedením alebo predstavením uskutočneným akýmkoľvek spôsobom na verejne prístupnom mieste.

- 31 Treba konštatovať, že článok 3 ods. 1 smernice 2001/29 ani iné ustanovenie tejto smernice nedefinuje pojem „verejný prenos“.
- 32 V takejto situácii treba na účely výkladu pojmu práva Únie zohľadniť nielen znenie ustanovenia, v ktorom je tento pojem uvedený, ale aj celkový kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou.
- 33 V prvom rade, pokiaľ ide o kontext, treba uviesť, že v druhej vete odôvodnenia č. 23 smernice 2001/29 je stanovené, že pod právom na verejný prenos „sa v širokom zmysle slova chápe každý verejný prenos pre verejnosť, ktorá nie je prítomná na mieste, kde tento prenos vzniká“.
- 34 V tejto súvislosti Súdny dvor vo svojom rozsudku zo 4. októbra 2011, Football Association Premier League a i. (C-403/08 a C-429/08, Zb. s. I-9083), spresnil význam odôvodnenia, presnejšie jeho druhú vetu.
- 35 Súdny dvor pripomenul, pričom sa opierať o vývoj smernice 2001/29 a presnejšie spoločnú pozíciu (ES) č. 48/2000 prijatú Radou s cieľom prijať smernicu 2001/29 (Ú. v. ES C 344, s. 1), že odôvodnenie č. 23 tejto smernice nadväzuje na návrh Európskeho parlamentu, ktorý v ňom chcel spresniť, že verejný prenos v zmysle uvedenej smernice sa netýka „priameho verejného predvádzania a predvedenia“, čo je pojem, ktorý odkazuje na pojem „verejné predvádzanie a predvedenie“ stanovený v článku 11 ods. 1 Bernského dohovoru, ktorý zahŕňa výkon diel pred verejnosťou nachádzajúcou sa vo fyzickom a priamom kontakte s hercom alebo osobou predvádzajúcou tieto diela (pozri rozsudok Football Association Premier League a i., už citovaný, bod 201).

- ³⁶ Uvedené odôvodnenie č. 23 s cieľom vylúčiť také priame verejné predvádzanie a predvedenie z rozsahu pojmu „verejný prenos“ v rámci smernice 2001/29 teda spresnilo, že verejný prenos zahŕňa akýkoľvek verejný prenos pre verejnosť, ktorá nie je prítomná na mieste, kde tento prenos vzniká (pozri rozsudok Football Association Premier League a i., už citovaný, bod 202).
- ³⁷ V situácii, ako je situácia v konaní vo veci samej, v ktorej, ako vyplýva z rozhodnutia vnútroštátneho súdu, k verejnému prenosu hudobných diel dochádza v rámci cirkusových a kabaretných vystúpení uskutočnených priamo, uvedený prvok fyzického a priameho kontaktu existuje, takže verejnosť je na rozdiel od požiadavky uvedenej v druhej vete odôvodnenia č. 23 smernice 2001/29 prítomná na mieste, kde tento prenos vzniká.
- ³⁸ Navyše, pokiaľ ide o cieľ sledovaný smernicou 2001/29, treba uviesť, že z jej odôvodnení č. 2 a 5 vyplýva, že smernica sa snaží vytvoriť všeobecný a pružný rámec na úrovni Únie, aby bolo možné podporovať rozvoj informačnej spoločnosti, ako aj upraviť a doplniť súčasné právne predpisy v oblasti autorského práva a s ním súvisiacich práv tak, aby zodpovedali technologickému rozvoju, ktorý priniesol nové formy využívania chránených diel.
- ³⁹ Z toho vyplýva, že harmonizácia, o ktorú sa snaží smernica 2001/29 a na ktorú odkazuje odôvodnenie č. 23, by sa nemala vzťahovať na „tradičné“ formy verejného prenosu, akými sú priame predstavenie alebo predvedenie diela.
- ⁴⁰ To navyše potvrdzuje aj tretia a štvrtá veta odôvodnenia č. 23 smernice 2001/29, podľa ktorých právo na verejný prenos zahŕňa všetky transmisie a retransmisie diel smerom k verejnosti drôtovými alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane vysielania

a nezahrňa žiadne iné činnosti. Toto právo sa teda nevzťahuje na činnosti, ktoré sa netýkajú „transmisie“ alebo „retransmisie“ diela, akými sú verejné predstavenie alebo predvedenie diela.

- 41 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na prvú a druhú položenú otázku odpovedať, že smernica 2001/29, a presnejšie jej článok 3 ods. 1, sa má vykladať v tom zmysle, že sa týka výlučne verejného prenosu pre verejnosť, ktorá nie je prítomná na mieste, kde tento prenos vzniká, pričom je vylúčený akýkoľvek priamy prenos diela jeho priamym verejným predvedením alebo predstavením uskutočneným akýmkoľvek spôsobom na verejne prístupnom mieste.

O tretej otázke

- 42 So zreteľom na odpoveď na prvé dve otázky nie je potrebné odpovedať na tretiu otázku.

O trovách

- 43 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti, a presnejšie jej článok 3 ods. 1, sa má vykladať v tom zmysle, že sa týka výlučne verejného prenosu pre verejnosť, ktorá nie je prítomná na mieste, kde tento prenos vzniká, pričom je vylúčený akýkoľvek priamy prenos diela jeho priamym verejným predvedením alebo predstavením uskutočneným akýmkoľvek spôsobom na verejne prístupnom mieste.

Podpisy